

Posudek na diplomovou práci

Ondřej Preuss: Vztah mezinárodního a vnitrostátního práva v ústavních systémech

Srovnání pojetí této otázky v judikatuře francouzského a českého orgánu kontroly ústavnosti

Předložená diplomová práce je věnována jednomu v posledních letech z nejostřeji sledovaných a diskutovaných témat jak v oboru ústavního práva, tak i mezinárodního práva veřejného. Originální přístup autora je pak založen na tom, že zvolené instituty nahlíží pohledy jak doktríny, tak i praxe českého a francouzského konstitucionalismu, čímž pak, jak se v průběhu práce ukazuje, mimoděk přispívá i k účinnému boření přetrvávajícího „mýtu“ o zcela rozdílné povaze francouzské Ústavní rady a kontinentálních ústavních soudů (zde ve srovnání s Ústavním soudem ČR).

Zvolené téma autor vcelku logicky rozčlenil do čtyř kapitol, jež dále vnitřně člení. S výjimkou kapitoly 1., věnované vymezení zkoumaných pojmů, v dalších kapitolách vybrané otázky vždy shodně demonstruje na analýze právní úpravy a praxe v České republice a ve Francii. Uvedená důsledně použitá metoda zpracování tak činí práci přehlednou, jak co do vnitřní struktury, tak i pokud jde o konfrontaci uváděných argumentů. Sám autor hovoří o svém pojetí diplomové práce jako o „komparační studii zaměřené na praxi orgánů kontroly ústavnosti s teoretickým přesahem“ (s. 7) s tím, že pokud jde o související procesní otázky, zamýšlí se nad možnými vzájemnými inspiracemi obou zkoumaných právních úprav, stejně jako okolností jejich realizace.

Diplomová práce O. Preusse z hlediska formálního plně vyhovuje požadavkům kladeným na tento druh písemných prací posluchačů PF UK. Má přes 50 stran textu, je doplněna Obsahem, Seznamem zkratk (s. 61), poměrně obsáhlým a reprezentativním seznamem použitých pramenů (s. 62-68), ze kterých autor předepsaným způsobem cituje a na něž odkazuje (celkem 160 poznámek pod čarou).

Vlastní jádro práce spočívá podle mého názoru v kapitole 3. „Kontrola mezinárodních smluv“ a kapitole 4. „Vztah mezinárodního a vnitrostátního práva“. Předností diplomové práce je, že autor nejen shromáždil dostupné prameny a nastudoval je, ale že s prokázanou znalostí věci zvolenou materií podrobuje vedle komparace i kritickému zkoumání, přičemž na základě uváděných argumentů k jednotlivým problémům zaujímá

vlastní stanovisko. V tomto smyslu předložená diplomová práce nepochybně dostála požadovanému účelu.

Práce je napsaná čtivě, s jistým nadhledem, který svědčí o zvládnutí zkoumané problematiky. Drobné gramatické nepřesnosti lze tolerovat, snad jen ještě pečlivější mohlo být sjednocení psaní velkých písmem.

Diplomovou práci Ondřeje Preusse **doporučuji k ústní obhajobě** a v případě jejího úspěšného průběhu navrhuji její hodnocení známkou výborně.

V průběhu ústní obhajoby by bylo podle mého názoru vhodné, kdyby autor

a) rozvedl blíže svoji úvahu ze s. 11-12 o „statickém“ právu občanském a a contrario „dynamickém“ mezinárodním právu, resp. zda lze z uvedené charakteristiky činit jakékoli další závěry ve vztahu ke zkoumanému tématu;

b) se pokusil o podrobnější možnou konkrétní formulaci de lege ferenda (s promyšlením dalších důsledků) svého obecného doporučení o rozšíření účastníků řízení před Ústavním soudem (zřejmě rozšíření § 71c zákona o Ústavním soudu), když se ztotožnil s názorem J. Kněžínska (s. 42 a 59-60).

V Praze 15. června 2010

JUDr. Věra Jirásková, CSc.

Katedra ústavního práva PF UK